

RAZIŠČITE

UVOD IN NAVODILA ZA UČITELJE

Dober način za pripravo občinstva bi bila ocena njihove stopnje ozaveščenosti o zadevi, kadar koli začnete razlagati podtemo. To je mogoče storiti z naslednjimi metodami:

Začnite pogovor in ustvarite dinamično vzdušje, tako da postavite nekaj uvodnih vprašanj, kot so:

- Kaj veste o pismenosti?
- V kakšnem kontekstu ste naleteli na izraz pismenost?
- Kaj pa medijska in digitalna pismenost? Kakšna je razlika med obema konceptoma?
- Ali lahko navedete nekaj primerov vrst pismenosti?
- Kaj je "funkcionalna nepismenost" in kako vpliva na percepcijo informacij?
- Ali veste, kateri so glavni dejavniki, ki vodijo do poštene ravni digitalne medijske pismenosti?
- Katere družbene kategorije, starostne skupine itd. so bolj izpostavljene dezinformacijam?
- Kako bi opisali nekoga, ki je "medijsko nepismen"?
- Ali poznate idejo vseživljenjskega učenja in njegove učinke?

SLOVAR

Pismenost: 1. sposobnost branja in pisanja; 2. Pismenost se nanaša tudi na poznavanje določene teme ali določeno vrsto znanja (Cambridge Dictionary).

Funkcionalno pismena oseba: oseba, ki se lahko ukvarja z vsemi tistimi dejavnostmi, v katerih je potrebna pismenost za učinkovito delovanje njene skupine in skupnosti ter tudi za omogočanje, da lahko še naprej uporablja branje, pisanje in računanje za svoj lastni razvoj in razvoj skupnosti. (UNESCO)

Medijska pismenost: Medijska pismenost se nanaša na vse tehnične, kognitivne, socialne, državljanske in ustvarjalne zmožnosti, ki nam omogočajo dostop do medijev, kritično razumevanje le-teh in interakcijo z njimi. Te zmožnosti nam omogočajo kritično razmišljanje, medtem ko sodelujemo v ekonomskih, socialnih in kulturnih vidikih družbe in igramo aktivno vlogo v demokratičnem procesu. Ta koncept zajema vse vrste medijskih interakcij (radiodifuzija, radio, tisk, internet, socialni mediji) in obravnava potrebe oseb vseh starosti. (Mapping of media literacy practices and actions in EU-28, European Audiovisual Observatory, Strasbourg, 2016)

Vseživljenjsko učenje: Namerna učna aktivnost, ki teče s ciljem, da se izboljšajo znanje, spretnosti in veščine (European Commission, 2000).

Neformalno učenje: Učenje, ki ga ne izvaja izobraževalna ustanova in običajno ne vodi v certificiranje. Je pa strukturirano (glede na učne cilje, učni čas ali učno podporo). Neformalno učenje je s stališča učenca namerno. (Cedefop, 2014)

Informalno učenje: Učenje, ki izhaja iz vsakodnevnih dejavnosti, povezanih z delom, družino ali prostim časom. Ni organizirano ali strukturirano glede na cilje, čas ali učno podporo. Informalno učenje je v večini primerov nenamerno z vidika učenca. (Cedefop, 2014)

Protrošnik (Prosumer): Stranka, ki pomaga podjetju oblikovati in proizvajati njihove izdelke. Beseda je sestavljena iz besed "proizvajalec" in "potrošnik". (Cambridge Dictionary)

PISMENOST IN MEDIJSKA PISMENOST: KONCEPTUALIZACIJA IN STATISTIKA

Ko dandanes govorimo o '**pismenosti**', nas pogosto razprava pripelje naravnost do '**digitalne pismenosti**' in '**medijske pismenosti**', saj digitalna orodja, medijsko okolje in digitalna revolucija ustvarjajo normo in slikajo sliko sveta, kakršnega poznamo - prek medijev, v akademskih in formalnih izobraževalnih kontekstih, v evropskih urbanih območjih, če naštejemo le nekaj običajnih sredin. S tega vidika je enostavno pozabiti, da se svet danes srečuje z neenakomernim razvojem in da še vedno obstajajo kraji, kjer digitalna pismenost ni norma - ponekod sploh ne moremo šteti "pismenosti" kot norma, saj še vedno obstajajo **nepismeni in funkcionalno nepismeni ljudje**, kot bomo odkrivali naprej.

Vir: pixabay.com

Zato bomo za razumevanje pomena medijske pismenosti začeli z **definiranjem osnovnega elementa, ki je izraz "pismenost"**, ki ga razumemo predvsem kot "sposobnost branja in pisanja" (*Cambridge Dictionary*). Ta prva stopnja pismenosti šteje za "osnovno pismenost".

Drugi pomen izraza razkriva dejstvo, da se "**pismenost nanaša tudi na poznavanje določene teme ali določeno vrsto znanja**" (*Cambridge Dictionary*). To seveda kaže, da je pismenost mogoče povezati s področjem znanja in postane **strokovno znanje na določenem področju**, kot so finance - „finančna pismenost“ ali IKT - „računalniška

pismenost“. Po tem drugem pomenu zaključujemo, da **pismenost pomeni tudi "kompetenco" na določenem področju**. Seveda pa se kompetence zelo razlikujejo pri obravnavi osnovne pismenosti in tudi pri obravnavi medijske pismenosti.

Začeli smo s pogovorom o eni pismenosti, ki predstavlja vstop v svet znanja, na koncu pa smo zaključili, da obstaja veliko vrst pismenosti, kontekstualnih uporab in določenih družbeno-kulturnih sredin. David Mallovs opisuje ta vidik izraza v svojem članku "Kaj je pismenost?" na spletni strani platforme EPALE: „[...] *pismenost je zelo kontekstualna - to, kar moramo storiti z našo pismenostjo, je vedno kontekstualizirano - nahaja se v določenem družbeno-kulturnem okolju. Dejansko je postalo običajno, da se govori o pismenostih v množini in ne v ednini, da se poudari, da je pismenost družbena praksa in da ni ene oblike pismenosti, ki bi jo vsi potrebovali. Namesto tega vsi potrebujemo (in uporabljamo) različne pismenosti, odvisno od naše družbene ali poklicne skupine (npr. medicinske sestre, najstniki, akademiki), vrste dejavnosti, s katerimi se ukvarjamo (npr. nakupovanje, ukvarjanje z birokracijo, študij itd.) in različnih družbenih in institucionalnih kontekstov, v katerih delujemo (šola, služba, dom itd.).*“ (Vir: <https://epale.ec.europa.eu/en/blog/what-literacy>)

Gotovo je pri obravnavi teme pismenosti treba upoštevati pojav **nepismenosti**, to je pomanjkanje bralnih in pisnih spretnosti. Popolna nepismenost je postala precej redek pojav, medtem ko je funkcionalna nepismenost še vedno resen izziv. UNESCO definira osebo kot **funkcionalno pismeno**, če se lahko "*vkluči v vse tiste dejavnosti, v katerih je pismenost potrebna za učinkovito delovanje njene skupine in skupnosti ter tudi za to, da ji lahko omogoči, da še naprej uporablja branje, pisanje in izračun za lastni razvoj in razvoj skupnosti*". Z drugimi besedami, biti funkcionalno nepismen pomeni ne biti zmožen uporabljati osnovne sposobnosti branja in pisanja, da bi se spoprijel z vsakodnevnimi izzivi.

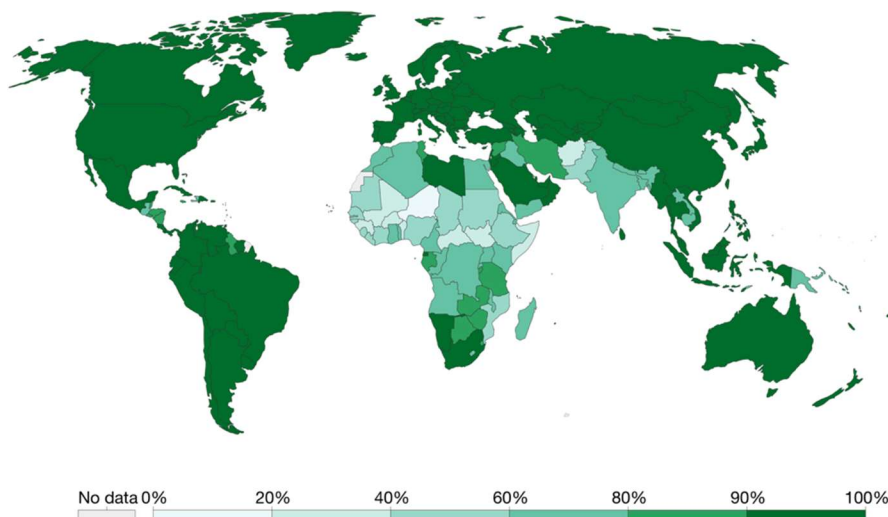
Za sodobnega Evropejca, ki živi v urbanem območju, je precej težko razumeti dejstvo, da so po vsem svetu, tudi v Evropi, ljudje še nepismeni in imajo zelo malo ali celo sploh nimajo dostopa do sfere medijske pismenosti.. Leta 2015 je v mnogih državah več kot 95% ljudi, starih 15 let in več, imelo osnovne sposobnosti pismenosti: "*znajo brati in pisati z razumevanjem kratke preproste izjave o svojem vsakdanjem življenju*". Ta odstotek je bil tik ob 20-odstotni stopnji pismenosti, ki jo srečujemo na nekaterih področjih sveta, kot kaže spodnja študija.

Kot še navaja isti vir, se je „[...] *stopnja pismenosti drastično dvignila šele v zadnjih nekaj stoletjih: medtem ko je leta 1820 lahko bralo in pisalo le 12% ljudi na svetu, se je v zadnjem času delež obrnil: le 14 % svetovnega prebivalstva je v letu 2016 ostalo nepismeno. V zadnjih 65 letih se je stopnja svetovne pismenosti vsakih 5 let povečala za 4% - z 42% v letu 1960 na 86% v letu 2015.*“ (Vir: [Max Roser and](#)

Esteban Ortiz-Ospina (2020) - "Literacy". Objavljeno na spletu na [OurWorldInData.org](https://ourworldindata.org/literacy). Pridobljeno z: 'https://ourworldindata.org/literacy' [spletni vir]

Adult literacy rates, 2015 or most recent observation, 2015

Adult literacy rate is the percentage of people aged 15 and above who can both read and write with understanding a short simple statement about their everyday life. Definitions may differ in some countries. See source for more details.

Source: Literacy rates - WDI, CIA World Factbook, & other sources

CC BY

Potrebno je omeniti, da ni splošno sprejete definicije pojam "**medijska pismenost**", zato boste morda našli veliko opredelitev, ki temeljijo na podobnih temeljnih stališčih. Postopek opredelitve tega koncepta bomo začeli z definicijo, ki jo je podala strokovna skupina EU za medijsko pismenost, saj se dotika vseh glavnih vidikov, ki smo jih našli v različnih drugih opredelitvah: **"Medijska pismenost se nanaša na vse tehnične, kognitivne, socialne, državljske in ustvarjalne zmogljivosti, ki nam omogočajo dostop do medijev, kritično razumevanje le-teh in interakcijo z njimi. Te zmožnosti nam omogočajo kritično razmišljanje, medtem ko sodelujemo v ekonomskih, socialnih in kulturnih vidikih družbe in igramo aktivno vlogo v demokratičnem procesu. Ta koncept zajema vse vrste interakcij z mediji (radiodifuzija, radio, tisk, internet, socialni mediji) in obravnava potrebe oseb vseh starosti."** (Vir: *"Mapping of media literacy practices and actions in EU-28 by the European Audiovisual Observatory", Strasbourg 2016*).

Kot lahko vidimo, ta opredelitev vključuje sklop ključnih načel, ki jih najdemo v večini drugih definicij: imeti tako tehnične sposobnosti kot tudi kritično razumevanje medijev, medtem ko jih uporabljamo v različnih vidikih našega življenja, da olajšamo svoj obstoj v družbi. Z drugimi besedami, svojo medijsko pismenost izobražujemo z izpopolnjevanjem različnih sklopov veščin, za kritično ocenjevanje medijskih sporočil, za aktivno vlogo v informacijski družbi ter pod vplivom široke razpoložljivosti digitalnih tehnologij.

Ker se medijska pismenost uporablja v tesni povezavi z **digitalno pismenostjo**, menimo, da je pomembno razlikovati med obema: medtem ko se medijska pismenost nanaša na vse vrste medijev, kot lahko vidimo v zgornji definiciji, pa naj bodo to oddajanje, radio, tisk, Internet, socialni mediji, se digitalna pismenost osredotoči na digitalna komunikacijska sredstva.

Medijska pismenost zagotovo vključuje digitalno pismenost, čeprav nekateri trdijo, da digitalna pismenost zahteva posebne spretnosti zaradi omrežne komunikacije in interaktivnosti.

Na splošno medijska pismenost in digitalna pismenost pomenita pridobitev istega sklopa temeljnih znanj:

- **tehnična znanja ali praktična in funkcionalna znanja** > Sposobnost dostopa do (digitalnih) medijev in njihove uporabe;
- **kritično mišljenje in vrednotenje** > za kritično analizo in razvrščanje informacij;
- **sodelovanje in dobra komunikacija** > koncepti, kot so mreže in interaktivnost, temeljijo na obvladovanju sodelovanja in tekočega komunikacijskega procesa;
- **kulturno in družbeno razumevanje** > da bo sodelovanje in mrežna komunikacija mogoča, morate zgraditi skupne kulturne temelje in norme;
- **ustvarjalnost** > znanje in izkušnje s področja medijske in digitalne pismenosti uporabniku omogočajo ustvarjanje vsebin;
- **komunikacijska etika** > skupne vrednote, ki so medsebojno dogovorjene;
- **varnost in zaščita** > varna uporaba tehnologije, zlasti interneta.

Treba je omeniti, da je eden od izzivov digitalne pismenosti razumevanje pomena učenja tehničnih spretnosti in tudi vseh drugih omenjenih veščin za ohranitev logičnega vrstnega reda korakov in da postaneš resnično digitalno pismen in popolnoma delujoč, samozavesten član digitalne družbe.

Pismenost, kot jo poznamo, je tako relativno nov izdelek moderne dobe. Še bolj očitno je, da **brez osnovne pismenosti (alfabetizem) ne more biti medijske pismenosti**. Čeprav veliko število ljudi ni neposredno v sferi medijske pismenosti, to še ne pomeni, da nanje ne vplivajo pojavi, kot so dezinformacije, ki se pojavljajo in širijo predvsem z digitalnimi sredstvi in množičnimi mediji. Te vrste pojavov delujejo na ravni skupnosti, se začnejo in/ali širijo z zgoraj omenjenimi sredstvi, vendar se na koncu prenašajo od posameznika do posameznika in iz skupnosti v skupnost z uporabo vseh komunikacijskih sredstev. Nepismene, funkcionalno nepismene in medijsko nepismene ljudi je potrebno omeniti, ker so gotovo žrtve dezinformacij, nimajo pa sredstev, da bi se jim zoperstavili - to so najbolj ranljive kategorije, občutljive na izkrivljanje, netočnosti in napačno predstavljanje informacij. Nekaj profilov teh ranljivih kategorij bomo odkrili v naslednjem razdelku, da bomo bolje razumeli njihovo vedenje glede dezinformacij.

PROFILI ODRASLIH UČENCEV Z NIZKO MEDIJSKO PISMENOSTJO

Nihče ni popolnoma imun na dezinformacije in lažne novice, ne glede na vašo raven medijske pismenosti. To je zato, ker so, kot bomo videli v naslednjih razdelkih, prevare pogosto subtilno zasnovane, da bi zaobšle kritično razmišljanje, njihov cilj pa so čustvene in ne logične reakcije. Vendar ni dvoma, da so lahko nekateri profili bolj izpostavljeni širjenju ponarejenih informacij in zaradi njih bolj prizadeti. Izdelali smo profile treh različnih oseb, ki sodijo v naslednje kategorije:

- mlajši odrasli: 19-30 let
- odrasli: 31-65 let
- starejše osebe: nad 65 let

Vir: pixabay.com

PAVEL, 22

Po končani srednji šoli ni imel možnosti, da bi nadaljeval svojo izobraževalno pot in šel na univerzo.

Posledično je njegova motivacija padla in zdaj le občasno dela kot dostavljalec.

Pavel prebere zelo malo knjig ali časopisov in porabi veliko časa na spletnih straneh družbenih medijev in z gledanjem videoposnetkov na Youtube.

Ne zaupa tradicionalnim medijem in področno specializiranim medijem z njihovimi dolgimi in zapletenimi članki.

Po drugi strani Pavel verjame mnogim teorijam zarote, ki jih vsakodnevno deli na svojem Facebook računu z ognjevitimi komentarji ter prosi svoje prijatelje, naj te objave širijo dalje.

Trenutno močno zagovarja teorijo, ki trdi, da tehnologija 5G pomaga pri prenosu koronavirusa, čeprav jo je znanstvena skupnost odločno zavrnila. (<https://www.bbc.com/news/52168096>)

Vir: pixabay.com

MIHA, 50

Ima družino z dvema otrokoma.

Njegova sin in hči, ki vstopata v najstniška leta, sta Miho uvedla v svet družbenih medijev.

Na začetku je bil skeptičen, saj se v resnici ni nikoli spoprijateljil z digitalnimi tehnologijami in je krivil ljudi, da so toliko časa porabili z očmi, prilepljenimi na zaslon.

Potem pa je pred nekaj nekaj meseci v dar dobil povsem nov pametni telefon, zelo hiter in intuitiven za uporabo.

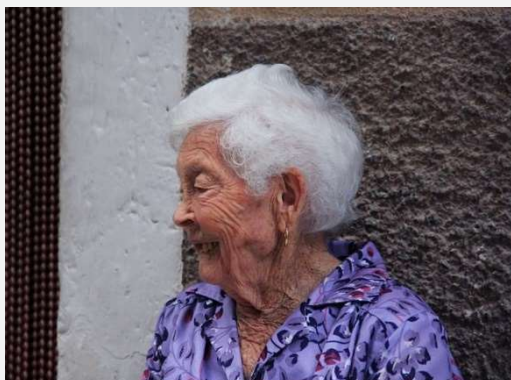
Na družbenih medijih je začel srečevati nove prijatelje in ustvaril je več klepetalnic, da bi se pogovarjal z njimi.

Pavel v teh skupinah deli in sprejema številne novice, verižna sporočila in meme iz negotovih virov, v katerih so sporne izjave o politiki, družbi in znanosti.

Zdaj nenehno preverja svoj pametni telefon, saj so družbeni mediji in krog prijateljev v njih postali njegov glavni vir informacij.

Ko je Miha slišal izraz "potrditvena pristranskost", se mu je zdel povsem nesmislen.

Vir: pixabay.com

MARIJA, 86

Marija se je rodila leta 1934. Letos, leta 2020, je dopolnila 86 let.

Svoje otroštvo je preživela med 2. svetovno vojno, brez kakršnih koli medijev, razen nekaj redkih časopisov.

Svoj prvi televizor je dobila pri 34 letih in od takrat ostaja zanesljiv vir informacij in življenjskih smernic. Ne vemo, koliko njenih življenjskih odločitev temelji na nečem, kar je izvedela na TV.

52 let kasneje še vedno pripoveduje zgodbe ljudi v televizijskih serijah, kot da bi se zgodile v resničnem življenju.

Še vedno verjame vsemu, kar vidi na novicah. Je odlična v širjenju novic, saj deli vse, kar se je dogajalo na novicah, z vsemi, ki so pripravljeni poslušati.

Zanimivo je, da enako velja za knjige. Napisana beseda ima nanjo enako močan vpliv in ne razume pomena 'fikcije'. *"Zakaj bi se kdo trudil napisati zgodbo, če ni resnična?"*, trdi babica Marija.

Prav tako pravi: *"Če je napisano ali če to povedo na televiziji, mora biti resnično."*

Digitalna doba je za Marijo vzporedno veselje. Tehnologija, ki ni televizija ali stacionarni telefon, je stvar popolne skrivnosti.

Vendar pa uživa v pogovarjanju s svojo nečakinjo preko Skype, če je le kak mlad sorodnik pripravljen pomagati pri tem.

V Marijinem svetovnem pogledu medij naredi sporočilo verodostojno.

NASVETI ZA UČITELJE

Sestavljanje profilov učencev vedno pomeni določeno stopnjo standardizacije pri gradnji različnih vrst znakov.

Si lahko omislite druge osebe, ki bi jih opredelili kot ranljive za lažne novice in dezinformacije? Kako bi jih opisali?

Poskusite sestaviti še tri profile glede na svoje znanje in izkušnje z odraslimi učenci. Nato uporabite te izmišljene like za oblikovanje prilagojene strategije usposabljanja za izboljšanje njihove medijske pismenosti. Kako bi spremenili svoj pristop? Bi sprejeli različne metodologije ali šli z eno za vse?

Uporabite te primere za vadbo z različnimi ciljnimi skupinami, ki jih lahko najdete v svojih tečajih.

Če se vam zdi primerno, jih lahko predstavite tudi svojim učencem, da razmislijo in se ozavešijo o najpogostejših osebnosti, na katere vpliva dezinformacija.

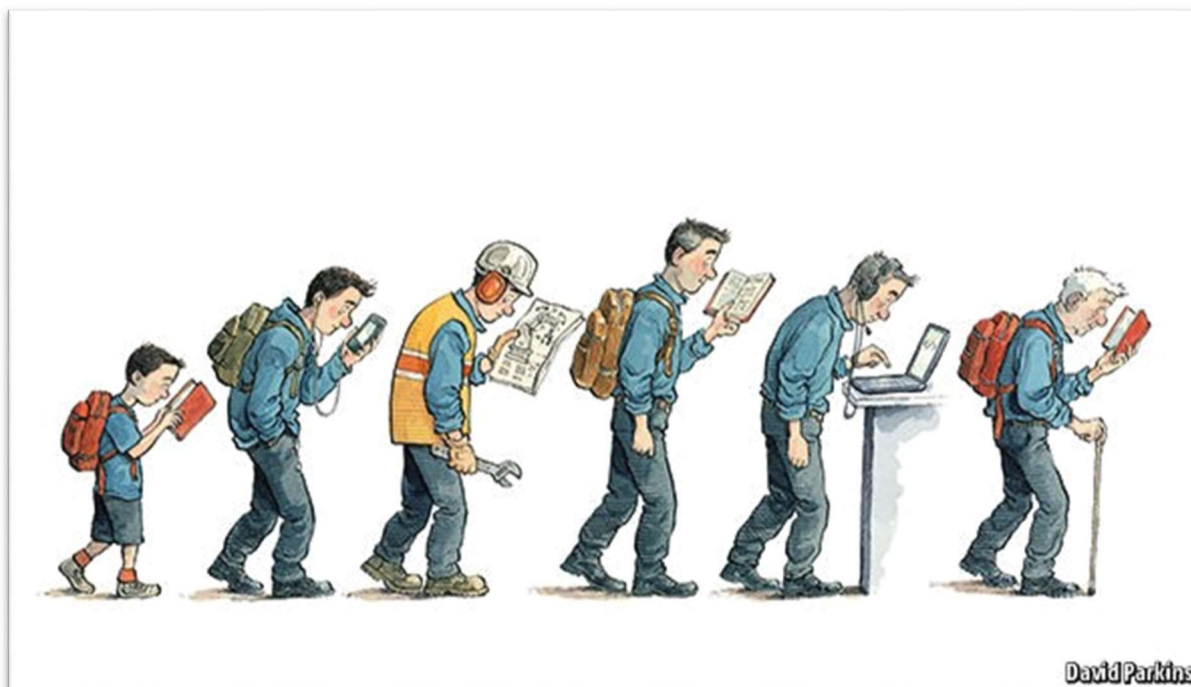
POMEN VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA IN DIGITALNE MEDIJSKE PISMENOSTI V EU

Vseživljenjsko učenje je pojem iz dejavnosti EU na področju izobraževanja. Predstavlja podlago za **ključni sestavni del demokratičnega življenja in sodelovanja v celotni evropski skupnosti**.

Osnovno opredelitev *vseživljenjskega učenja* je mogoče zaslediti v "Memorandumu o vseživljenjskem učenju", ki ga je Evropska komisija izdala leta 2000 z namenom sprožiti vseevropsko razpravo o celoviti strategiji izvajanja vseživljenjskega učenja na individualni in institucionalni ravni. Ta koncept je tam opisan kot [...] *namerna učna aktivnost, ki teče s ciljem, da se izboljšajo znanje, spretnosti in veščine. [...] Vsi tisti, ki živijo v Evropi, bi, brez izjeme, morali imeti enake možnosti, da se prilagodijo zahtevam družbenega in gospodarskega življenja in da aktivno sodelujejo pri oblikovanju evropske bodočnosti. Izraz "vseživljenjsko učenje" opozarja na čas: učenje skozi vse življenje, nenehno ali občasno.* " (European Commission, A Memorandum on Lifelong Learning, 2000)

V zadnjem času se razvoj koncepta vedno bolj osredotoča na kritični dejavnik motiviranosti ljudi, ki prikazuje, kako je za njegovo učinkovitost zelo pomemben **notranji pritisk in prostovoljna zavezanost učenju**. Ljudje se nekaj naučijo, ko so za to resnično motivirani. V tem okviru sta neformalno in informalno (priložnostno) učenje (tj. ki se dogaja zunaj običajnega šolskega ali akademskega okolja) zdaj v središču pozornosti raziskav in inovacij v izobraževanju, ki iščejo najboljše metodologije, s katerimi lahko to učenje izpopolnijo in potrdijo. To bi vodilo k pravičnejšemu in popolnejšemu profilu kompetenc ljudi, upoštevajoč več vidikov učenja.

Vseživljenjsko učenje torej pomeni nenehno udejstvovanje in pripravljenost sprejemati vedno nove izzive za delo in za našo osebno in socialno vlogo. Akt učenja vključuje tudi potrebo po tem, da ste vedno obveščeni o najnovejših novicah in dejstvih. Seveda poleg sposobnosti dostopa, branja in razumevanja sporočenih informacij.

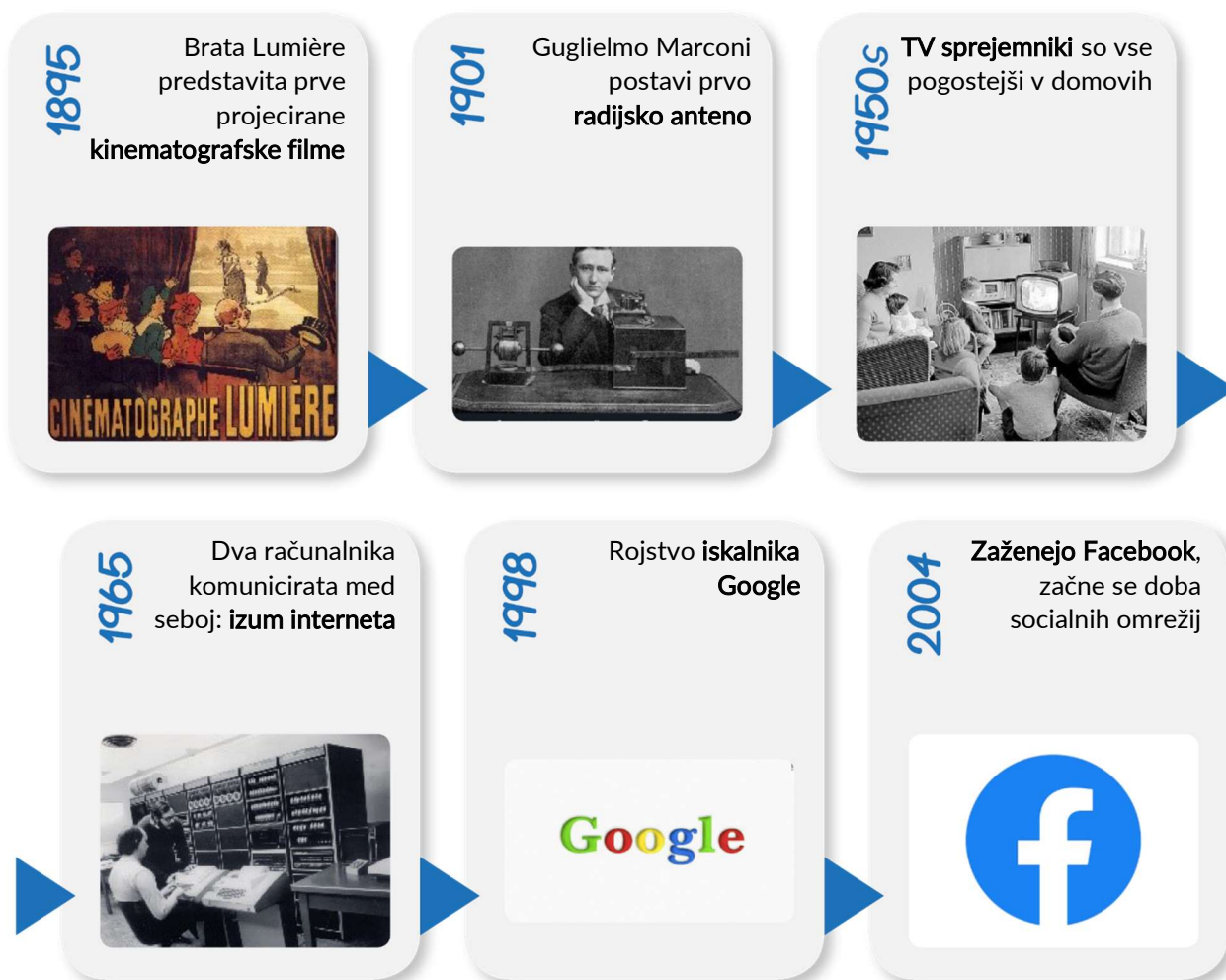

Vir: <https://www.economist.com/leaders/2017/01/14/equipping-people-to-stay-ahead-of-technological-change>

Tu je medijska pismenost močno povezana z vseživljenjskim izobraževanjem. Mediji se lahko v nekaj besedah opredelijo kot **sredstvo komunikacije za veliko (ali množično) občinstvo** in njihove razumljivosti ne smemo jemati kot samoumevno, še posebej, če upoštevamo hiter tempo, ki je značilen za njihov razvoj v zadnjih letih. EU je opredelila medijsko pismenost kot "[...] *sposobnost dostopa, kritičnega razumevanja in interakcije z različnimi mediji (radiodifuzija, radio, tisk) in distribucijskimi kanali (tradicionalnimi, internet, socialni mediji)*", naslavljajoč potrebe oseb vseh starosti. (Vir: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/media-literacy>).

Dandanes je proces digitalne transformacije močno vplival tudi na svet medijev, tako da so zdaj zbrani v novi kategoriji "digitalnih medijev". Glavni koraki prehoda z analognih na digitalne podpore medijskih medijev so zajeli celo prejšnje stoletje, z opaznim pospeškom tehnološkega razvoja v drugi polovici tega obdobja.

Diagram na naslednji strani prikazuje glavne mejnike v tem postopku, vendar vsi vemo, da je med posameznimi koraki mogoče najti veliko drugih korakov in podrobnosti. **Digitalni mediji in načini, kako jih uporabljamo, se hitro spreminjajo.** Pomislite samo na velik premik, ki sta ga prinesla internet in socialni mediji, kjer je vsakemu uporabniku omogočeno, da opusti svojo prejšnjo pasivno vlogo in jo zamenja z novo proaktivno. Stari model konzumiranja novic (enosmerni prenos novic iz založniškega / radiodifuznega vira k občinstvu) je zdaj zastarel, presegel ga je nov, kjer so uporabniki spremenjeni v "**protošnike**". Protošnik je relativno nov izraz (leta 1980 ga je skoval ameriški futurist Alvin Toffler), ki združuje besedi "proizvajalec" in "potrošnik", saj učinkovito opisuje, kako ljudje v družbenih medijih hkrati postanejo proizvajalci in potrošniki informacij, ki se ukvarjajo s široko dejavnostjo objavljanja, ponovnega objavljanja in deljenja novic.

Viri slik za diagram:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/File:Cinématographe_Lumière.jpg
2. https://ethw.org/Guglielmo_Marconi
3. <https://www.flickr.com/photos/brizzlebornandbred/9283849102/sizes/m/>
4. <https://computerhistory.org/blog/the-earliest-unix-code-an-anniversary-source-code-release/>
5. <https://money.cnn.com/gallery/technology/2015/09/01/google-logos/6.html>
6. <http://blog.logomyway.com/facebook-logo-history-company/>

Proces digitalne transformacije prinaša veliko **novih priložnosti**, pa tudi številne **povezane odgovornosti**. Slaba ali površna uporaba digitalnih instrumentov lahko povzroči negativne ali celo škodljive posledice v resničnem življenju. Lažne novice, namerno in nenamerno zavajajoče informacije lahko takoj dosežejo vsak kotiček sveta, potujoč po medmrežju, z vedno večjim učinkom.

In kdo ve, kaj sledi? Kaj bo naslednja velika motnja v digitalnih medijih?

Karkoli že to bo, bo medijska pismenost, vključena v kontekst vseživljenjskega izobraževanja (tj. učenja, kako se učiti), ključna izobraževalna oprema za vsakega državljana, ki bo želel biti v koraku s hitrimi spremembami.

NASVETI ZA UČITELJE

Diagram na prejšnji strani o razvoju medijev uporabite za spodbudo razmisleku o tem, kako se je koncept "digitalne medijske pismenosti" spreminjal v zadnjem stoletju.

Učenci naj delajo v skupinah in poiščejo različne definicije digitalne medijske pismenosti na podlagi navedenih glavnih tehnoloških napredkov.

Na koncu naj napišejo, kaj jim "digitalna medijska pismenost" pomeni danes.

Kaj lahko opazite, če primerjate vse različne definicije in njihov razvoj?

Kaj bi lahko "digitalna medijska pismenost" pomenila v prihodnosti?

Poudarite vlogo vseživljenjskega izobraževanja in zakaj je ključnega pomena za oblikovanje varnega okolja za pošteno rabo digitalnih medijev, kar bi moralo biti koristno za družbo kot celoto.